

SPECIMEN

Ac: 50 1766, 15.

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

AN

C O N D U C T O R

EASDEM ACTIONES

ET EXCEPTIONES HABEAT

CONTRA TERTIVM, QVAS IPSE LOCATOR.

Q V O D

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

P R A E S I D E

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISVVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XXIII. IVL. ANNO MDCCCLXVI.

DEFENDET

IOANNES GOTTFRIED HIRSCH

STRAVCHA MISNIC.

L I P S I A E

LITTERIS VIDVAE LANGENHEMIAE.

SPECIMEN
CONTINENS
CAPUT IURIS CONTROVERSIAM
AN
CONDITOR
EASDEM ACTIONES
ET EXCEPTIONES HABET
CONTRA TERTIUM, QUAS IURE LOCATOR.
Q V O D
ILLUSTRISSIMO ICTORVM ORDINIS GRATIA
P R A E S I D E
D. CHRISTIANO HENR. BRUNNING
PROFESSOR PUBLICO ORDIN. IUR. NATURALIUM
ET SOCIETAT. LITTE. DVARVM
SOCIO
IN AVDITORIO PETERINO
DIE XXIII. IUL. ANNO MDCCCXXV.
DRESDEN
IOANNES GOTTFRIED HIRSCH
LITTERARIVM LANGENHEIMIAE
LITTEARIVM LANGENHEIMIAE
LITTEARIVM LANGENHEIMIAE

V I R O

PERILLVSTRI ET GENEROSISSIMO DOMINO

D O M I N O

RYDOLPHO CHRISTIANO

A BENNIGSEN

HEREDITARIO IN CRANICHAV,

SERENISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS

SAXONIAE IN IVDICIO APPELLATIONVM

CONSILIARIO REL.

DOMINO SVO AC PATRONO OPTIMO.

V I R O
P E R I L L I S T R I E T G E N E R O S S I M O D O M I N O
D O M I N O
R A D O L P H O C H R I S T I A N O
A B E N N I G S E N
H E R E D I T A R I O I N C R A N I C H A N
S E R E N I S S I M I P R I N C I P I S E L E C T O R I S
S A X O N I A E I N I U D I C I O A P P E L L A T I O N U M
C O N S I L I A R I O R E G I
D O M I N O S V O A C P A T R O N O O P T I M O

V I R
PERILLVSTRIS ET GENEROSISSIME
DOMINE INDVLGENTISSIME.

Cum mihi Specimen laborum academicorum
exhibendum esset, non diu dubius atque
anceps haesitavi, cui id offerrem, cuius-
que Patroni nomine exornarem; statim enim **TV**
VIR PERILLVSTRIS GENEROSISSI-
ME eras, quem non modo literas amare sed
etiam earum cultores fouere, ac suo patrocinio
complecti notissimum est. Quam felicitatem mihi
contigisse, cum possim gloriari, nequaquam duxi
omittendam hanc, quae mihi datur, occasiorem,
TIBI VIR PERILLVSTRIS GENE-
ROSISIME gratissimam mentem demonstrandi.
* 2

Accipe

Accipe igitur has pagellas, gratissimi animi pignus,
serena fronte easque pro summa TUA in me gra-
tia. Rogo Deum immortalem, ut prouida sua
cura TE quam diutissime velit conseruare, in
meam multorumque aliorum salutem ac felici-
tatem, TEque omnibus illis bonis, quibus felici-
tas vera censetur, iubeat abundare. Caeterum TE
rogo, ut et impostherum TVO patrocínio tueri velis

TVO PERILLVSTRI ET GENEROSISSIMO
NOMINI

Scrib. Lipf.

d. XXIII. Iul.

MDCLXVI.

Accipe

ADDICTISSIMVM
IOANNEM GODOFREDVM HIRSCH.

A N

**CONDUCTOR EASDEM ACTIONES
ET EXCEPTIONES HABEAT
CONTRA TERTIVM, QVAS IPSE LOCATOR.**

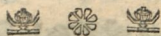
---

§. I.

Actiones vel ex iure, quod ipsam rem afficit, vel ex obligatione personae oriri, et sic alias vindicationes, alias conditiones esse, sciunt dupondii. Praeterea esse quasdam actiones, quas non tantum principales, sed eius quoque heredes, et interdum ii quorum interest, vt fideiussores instituere possunt, omnes sciunt. Ita et comparatum est cum exceptionibus, quarum quaedam dantur non modo personae principali, sed et fideiussoribus et mandatoribus. Orta itaque quaestio: *an conductor vi contractus iniri respectu rei conductae cum locatore iisdem actionibus experiri, iisdemque exceptionibus et praescriptionibus se tueri queat, quibus vel suum ius persequitur locator, vel conuentus tuerur?* Expofuit hanc quaestionem LEYSERVS in *Med. ad Pand. Vol. IV. Spec. CCXVI. m. I.* Sed

A 2 nec

nec accurate, nec adeo vere hanc quaestionem exposuisse videtur. Liceat ergo prius rem distinctius tractare, nostramque breuiter sententiam exponere, post LEYSERI opinionem et argumenta examinare.

§. II.

Seruabimus interim terminos vsu receptos, quidquid dicant ii, quibus nullus terminus technicus placet, nisi in corpore Iuris ciuitate donatus, quod non probo; legum dispositiones quidem ex mea sententia differunt ab artificio docentium et Systemata tradentium. Reales ergo actiones primum videamus. Cum formulae realis actionis ea sit natura, vt ad ius in ipsa re conceptae sint, earumque fundamentum in vindicatione iuris in re aliqua competentis positum, is tantum aget, cui tale ius competit. Fac ergo conductorem iisdem realibus actionibus experiri debere: Iam quaero, quomodo in libello, si ad nostri fori rationes concipias, exprimat agendi fundamentum: Weil mir aber an berührter Sache das Eigenthum zuständig, vel weil mir aber vermöge eines letzten Willens an gedachten Nachlaß ein Erb-Recht zugehörig, vel weiln mir aber auf mentionirten fundo das Recht zu reiten, gehen und fahren zuständig. Vel. Weil aber mir am Best. Sache ein Pfand-Recht constituiret. Possit has omnes actiones ita concipere locator, si vel rei vindicandae dominus, vel haeres, vel dominans, vel denique creditor pignoratitius esset; sed qua ratione conductor vindicet rem conductam, petat hereditario iure, asserat sibi seruitutem constitutam, vel vrgeat pignoris ius, cum praeter illam cum suo locatore contractam obligationem personalem, nihil iuris in ipsa re habeat, vt ergo actione conducti contra locatorem experiundum sit, ad tradendam rem locatam, si contingat, vt tertius aliquis possideat. Necessè ergo crit, vt his actio-

actionibus ipse locator experiatur, qui ubi rem consecutus locatam tradat conductori ex obligatione contractus.

§. III.

Dein personalium actionum fundamentum vnicè quaerendum vel in conventionione, vel in facto. Producent et conventiones et facta obligationem inter consentientes. Quomodo vero is agere poterit, cum quo non fuerat contracta obligatio vel conventionione, vel facto. Sit ergo, vt locatori sit ius aliquod in tertio vel ex conventionione vel ex facto intuitu rei locatae et conductae, qua ratione is ipse obligatus patiatur se conveniri a conductore, cui neque ius aliquod competit praeterquam in locatorem, nec cui obligatus est ipse tertius. Fingamus Titium conduxisse a Maeuio fundum ad triennium. Hoc elapso, nec relocatione interueniente Maeuius hunc fundum locat Sempronio. Veniente die, quo migrandum erat Titio priori conductori, hic non migrat, sed detinet fundum. Desiderat Sempronius, vt iam vi initi contractus fundum conductum habeat. Quomodo actione ex locatione proueniente contra Maeuium a Titio inita experiatur Sempronius, cui quidem vi noui contractus obligatus Maeuius ad tradendum fundum, neutiquam Titius, quippe inter quem et Sempronium nulla obligatio contracta. Agat itaque Maeuius contra Titium, vt fundum recipiat habeat, et ni id faciat Titius, recte conueniatur a Sempronio ad adimplendum contractum tradendo rem locatam, ad quam traditionem erat ex contractu obligatus. Vix ergo adferri poterit, conductorem easdem instituere posse actiones rem conductam concernentes, quibus experiri poterat ipse locator, siue rei nexum concernant, siue oriuntur ex personali obligatione.

§. IV.

Neque haec per se negauit LEYSERVS *all. med.* qui concedit directam actionem eundem conductorem experiri non posse.

A 3

Quare

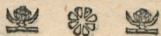
Quare ut suam confirmaret sententiam, putat agere conductorem posse *procuratorio nomine*. Iam videamus an recte. Vel enim *expresso* agat vel *tacito*, vel denique quod vocant *pragmatici praesumpto* mandato. Largior, posse conductorem *expresso* mandato agere ex iure locatori competente; sed potest easdem quoque actiones alius instituire, qui non est conductor, modo *expresso* mandato instructus sit. In hoc enim themate non interuenit notio conductoris, nec agit tanquam conductor, sed *vi mandati*, ut *mandatarius*. Forsan ergo ex *tacito* aget mandato? Dubito valde an notio conductoris concurrere possit, quippe si largi esse velimus et conductorem non refragante locatore agentem, ex regula, qui tacet consentire videtur, admittere velimus ex praetextu *taciti mandati*; non tamen considerandus erit, ut conductor, sed ut *mandatarius*, et legitimationis ratio ad causam non in contractu conducti quaerenda, sed in locatoris *taciturnitate*.

§. V.

Equidem LEYSERVS locationi *tacitum* inesse arbitratur mandatum, ut *vi* huius conductor agere possit, et prouocat ad auctoritatem ALFENI in *L. 29. π. locat. cond.* et Imperatoris CONSTANTINI in *L. 1. C. si per vim vel alio modo*. Sed si utrumque textum accuratius perspiciamus, vix vnquam Leyserus *tacitum*, quod sibi fingit, mandatum probabit. Nam maxime in fragmento Alfeni id tantum comprehendebatur, ut prohiberet, et daret operam, ne sylua caederetur, ipse redemptor, qui in Lege locationis id se praestitutum promiserat. Sed prohibere quo minus quis caedat, et dare operam, ne quis caederet, poterit conductor, absque *taciti mandati* causa, et si adeo mandatum fingendum, cum *expressa* adesset conuentio, ut prohiberet, et ut operam daret, magis *expressum* videretur mandatum.

§. VII.

Dein adhuc videndum: an forsan praesumptum ut dicunt, adsit mandatum. Cum vero id dicatur praesumptum a pragmaticis, quoties quis ad alterius causam in foro tractandam admittitur, nullo interueniente mandato, sed ex legis auctoritate, non erit Dd. fingere mandata, sed standum erit verbis legis, quae quem admittit sine mandato. Iam vero nulla in libris iuris ciuilibus lex adest, quae admittat conductorem, ut ex iure, vel obligatione circa rem conductam agat et admittatur, frustra auxilium sententiae huius in praesumpto mandato quaerendum. Et quamuis negari nequeat, qua ratione praeterea *Leyserus* vitur, effectu nihil interesse, an proprio, an locatoris nomine agat conductor; tamen hoc non absolute verum est, quippe et potest interesse tertii, qui mauult conueniri a locatore, quam a conductore. Et quo modo sequitur: quia effectu nihil interesset an proprio, an locatoris nomine ageret; ergo et iure agere proprio nomine potest. Ita quidem argumentari posse, mihi non videtur.

§. VII.

Eadem ratione comparatum quoque erit cum exceptionibus a locatore conuenito opponendis. Quo enim utatur fundamento conductor, ex quo ex suo iure iisdem exceptionibus vteretur. Hinc absque dubio mandatarii vice fungi deberet oppositurus exceptiones, quibus uti posset locator, qui replica facile repelli posset, si ex sua persona easdem opponere vellet. Satis se tuebitur laudando autorem, ut aliis exceptionibus non egeat.

§. VIII.

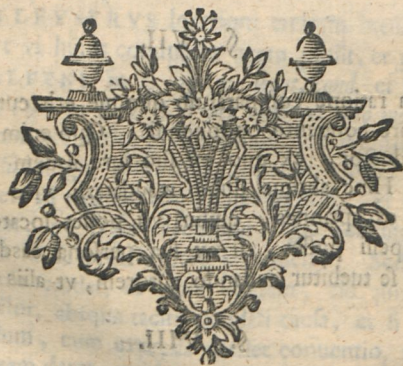
Quare quidem non omnino nego conductorem posse instituere actiones easdem, et uti iisdem exceptionibus, quas vel
infi-

instituire poterat locator, vel quibus ipse uti poterat, sed faciat id vel iure cesso, tanquam procurator in rem suam, vel utili interdum admittatur actione contra tertium extra ordinem, scilicet si ipsum locatorem conuenire nequeat. Finge ergo conductorem priorem obligatum fuisse ex lege locationis ad refectio- nem rei locatae; non reficit ubi migrat, ipse vero locator ab- sens est, nec agere potest contra migrantem priorem vel colo- num, vel inquilinum, quid obstat, quo minus utilem ipsi conce- damus conductori nouo actionem ad reficiendam rem ex loca- tionis lege, quam refectam ex suo contractu accipere debebat.

T A N T V M.

Quae dicitur non omnino nego conductorem posse in-
ferre actiones easdem, et ut istam exceptionem, quam vel
in-

Leipzig, Diss. 1766 A-G

TA-00

SPECIMEN

Ac: 50 1766, 15.

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

AN

C O N D U C T O R

EASDEM ACTIONES

ET EXCEPTIONES HABEAT

CONTRA TERTIVM, QVAS IPSE LOCATOR.

Q V O D

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

P R A E S I D E

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISBVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XXIII. IVL. ANNO MDCCCLXVI.

DEFENDET

IOANNES GOTTFRIED HIRSCH

STRAVCHA MISNIC.

L I P S I A E

LITTERIS VIDVAE LANGENHEMIAE.